

SKANDINAVISKE CANADIENSAREN

(SCANDINAVIAN CANADIAN).
Utgives hvarje Torsdag i Winnipeg,
Manitoba, Canada.

Den första och enda Skandinaviska
veckotidning i hela Canada.

Prenumerationsavgiften,
som blir erläggas i förskott, är i Canada
och Förenta Staterna:
Ett år (postporto inberäknadt) \$1.50
Halvt år do. do. \$0.75
Tre månader do. do. \$0.40
Lösenummer 5 cents.

Till Skandinaviska länderna kostar tid-
ningen, postporto inberäknadt,
Ett år \$2.00
Halvt år \$1.00

Korrespondenser och meddelan-
den, som kro af allmänt intresse,
emottagas med tacksamhet.

Agenter för Skandinaviska Cana-
diensaren önskas öfverallt och
på alla platser i Amerika, der
våra landsmän finnas.

Penningar och bref böra skän-
das till
EMANUEL ÖHLEN, Manager,
SKANDINAVISKE CANADIENSAREN
P. O. Box 642,
Winnipeg, Manitoba,
Canada.

EMANUEL ÖHLEN, Redaktör,
181 Rupert st. East, Winnipeg.

Fria Ord.

(Denna afdelning står öppen, i mån af
utrymme och balt för bref, som kunna
intressera en större allmänhet. Insendare
måste dock ovilkorligen delgifva red-
namn och adress fullständigt, men kan
bifoga "märke" att sätta under med-
delandet.)

KYRKLIGA SKUGGSIDOR.

På hvarje plats, som ej belyses af
den naturliga solen, växer i allmän-
het ingenting eller åtminstone en-
da sådana växter, som äro odug-
liga, ja t. o. m. skadliga. Ofta ser
man en sommar på norra sidan af
hus, hursom ogräs frodas i all
sin yppighet, under det att på hu-
sets öfriga sidor en mindre växt-
lighet förefinnes, men som dock är af
helt annan art.

Det naturliga området har må-
nga och lärorika bilder, som mycket
väl passa in på det andliga, och äro
derför ofta använda i skriften för
att tydligare och med mera efter-
tryck åskådliggöra hvad som säges.

Liksom det på det naturliga om-
rådet finnes många skuggsidor, så
finnes det också många sådana på det
andliga, och de uppkomma öfver-
allt, der sanningens sol icke fritt och
obetingat får kasta sina strålar, så
att Guds välbegär kan trifvas och
växa.

Denna gång vill jag påpeka en
temligen allmän skuggsida, nämligen
det ofta förekommande för-
hållandet, att de s. k. frie försam-
lingarne i allmänhet äro belastade
med stora skulder och existera der-
för under en tyngande och tryckt
tillvaro, som verkar menligt i afse-
ende på en biblisk församlings upp-
gift. Detta är något så väl känt
att ingen annan än en däre kan
taga sig för att motsäga det.

Först vill jag tala något om sät-
tet, hvar på de fria församlingarne
tillkommit och utvecklats, och ge-
nom att följa den vanliga gången i
dessa afseende kommer man rätt i
gapet på den jette, som i de allra
flesta fall varit orsaken till försam-
lingarnes stora skulder.

Jo, från början gick det så till,
att några få troende på en plats
började gå tillsammans, vanligen en
söndagskvällarne, för att läsa något
ur bibeln och samtala derom. En
och annan kom till och ökade ho-
pen och så småningom uppdrags åt
en viss broder att leda mötena.
Det befanns snart, att denne hade
icke så liten talformåga, och väl
hemma i Bibelordets enkla sannin-
g, upplefvade i sin egen erfaren-
het, tjänade han till stor uppbyg-
gelse för de redan troende, afven-
som till många själars frälsning.
Men långt ifrån att hvarken han
sjelf eller någon annan trodde, att
han var "pastor". Hoppen af dem
som trodde, uti hvilken det var ett

hjerter och en själ, var nu så stor,
att en möteslokal måste anskaffas.
En simpel sal vid en aflägsen gata
hyrdes för en ringare afgift, som
tillföllu insamlades vid hvarje mö-
te af villiga gifvare, och skuldet,
lånetransaktioner, kassör och revi-
sorer afvensom pastor, det hörde
allt till främmande och okända
magter, och den lilla församlingen
stod nu också på sin höjdpunkt.
(Der, hvarest stora församlingar
nu finnas, med både kyrkor och
presthus, har det ursprungligen så
 varit.) Men något hemligt sjuk-
domsfrö fanns dock kvar hos som-
liga, hvilket näden ännu icke hade
humnit att utrensas. För dessa bör-
jade det rådande förhållandet smaka
som fordorn mannat i öknen för
Israels folk. Man fick höra ord så-
dana som dessa: "Vi måste ha en
pastor. Vi äro nu så många. Bro-
der X. är nog en kär broder, det
kan icke nekas, och hans arbete
bland oss har äfven burit rik
frukt, men det synes som om hans
tid, som talare för oss, vore gången,
och förresten är han icke annat än
— i en simpel olärd handverkare
och det passar icke längre!!! Väl
an, på nästa möte talar broder Y.
om nödvändigheten af en pastor,
och det med en sådan ifver och vär-
me, att han tog pluralitet med storm
på sin sida. Det beslutades att en
pastor skulle kallas. Men den qväl-
len klagades allmänt öfver på hem-
vägen att den förra uppbyggelsen
och vederqveckelsen saknades, ja,
t. o. m. broder Y. sjelf kunde icke
förstå, att den förra glädjen, som
varit så vanlig och allmän efter
mötets slut, nu totalt hade för-
svunnit.

På nästa möte beslöt att till pas-
tor kalla predikant Gnisteström,
en ung, talangfull man, med ej så
liten underbyggnad från skolan,
åtminstone så mycket, att han sjelf
ansåg sig mycket lärd. Han antog
kallelsen och var snart på platsen,
men installeringshögtidligheterna
kostade den lilla församlingen mer
än ett helt års hyra för lokalen.
Men församlingen fick en pastor, och
nu följa händelsernas gång i fort-
sättningen. Folk äro i allmänhet
nyfikna, och på det andliga områ-
det lägges ju ofta sådant i dagen
när någon ny predikant anländer
till en plats, på det sättet, att pre-
dikoloken syns för liten, så blef
förhållandet äfven här. Den
gamla salen visade sig snart för li-
ten och från pastorerna hördes
snart missbelåtenhet öfver salens
litenhet. Något måste göras och det
snart. Ett möte utlystes och der
läste pastorn upp ett långt argu-
ment, som gick ut på att köpa en
hörntomt i ett af stadens finare
quartier för \$5,000 och derpå upp-
föra en kyrka med 1,200 sittplatser
och en kostnad af \$10,000. Det kin-
des hårdt för församlingen, som icke
ens egde en tom kassakista och dess
utom togos allas tillgångar an-
språk att underhålla pastorn o. hans
familj. Men att stoppa församling-
en nu var ingen lätt sak. Nu fö-
retogs subscriptionsförsök af t. o. m.
de nödvändigaste, Kaffe-
fester och bazarer till hvilka alla
som hade pengar, voro hjertligt väl-
komna. På detta sätt fortgick det
en lång tid och snart kunde tom-
ten inköpas för den nämnda sum-
man. Tomten intecknades genast
så högt som möjligt och ett an-
nat samfund erhöles ett rättsfritt
lån. Och så byggdes en kyrka.

Fast knapphändig återgifvet, är
detta den väg de troende gått på
många ställen, och ofta är det pas-
torn, som gått i spetsen och fört
kommandot.

Det anföra må vara nog för
denna gång. Vtil annat tillfälle
torde anledning gifvas till att åter-
komma till samma ämne. Kanske
någon sydöstlig bris torde föra ett
svar på det sagda hit öfver Rocky
Mountains toppar, som kunde gifva
anledning till ett djupare forskande
i frågan.

Golden, B. C., d. 22 nov. 1893.

ALBIN KJHLOREN.

TVILLINGBRODERNA.

Berättelse af Jo. Jo.

Gubbarne Groph.

Men de läppar, som hade så föga
värme för det frysende och hung-
rande armodet, trycktes straxt der-
efter mot den faderliga eller bro-
derliga kinden, eller kutterade ve-
toner af deltagande för kanariefö-
geln, hvars vattenkopp nyss blifvit
tom.

På det hela taget voro herrarne
Groph, trots alla sina utmärkande
egenskaper af "gudsfruktan, red-
barhet, ordningskärlek, punktlig-
het och höflighet", och trots alla flö-
dande ömhetsbetygelses sines emel-
lan, tre stora egoister.

Kärlekens gud, han, som då han
tänder i ett ålskogstörande men-
niskohjerter den koncentrerade lä-
gan för en enda varelse, på samma
gång vidgar det till sympati för
hela menskligheten, denna gud hade
icke ännu fått med de unga gub-
barne. Primen och Phile ledde i
lycklig okunnighet om huru skal-
ken Amor kan vända upp och ned
på allting också i den mest städdade
hjerterkammare.

"Vet ni hvad, mina rara gossar,
att jag i denna stund känner mig
så utomordentligt ungdomlig", för-
klarade pappa Groph, när sextan
var afslutad, cigarrerna tända på
nytt och en half butelj punch med
åtföljande isbitar på en tyst och
stilla nick af Phile framtröts på
bordet. "Vet ni hvad, att jag, trots
mina fem och sjuttio år, skulle
känna samma simma i kapp med er tvårs
öfver Brunsvikens till hagen der
midt emot".

"Tror jag det, kära far, som fly-
ter lik en fjäder", komplimenterade
Primen.

"Nå ni ni sjelfva då, mina små
korpåsar", skämtade pappa Groph
och skrattade så hjertligt, att hela
hans runda lekamen gick i vågor.
"Tackar för komplimangen om
korken", replikerade båda broderna
på en gång, i det de stego upp och
bugade sig djupt för sin far.

"Nej ni ni för torkiga gossar",
utropade pappa med en munterhet,
så lössläppt, att den vällade en häf-
tig hostning.

Den städdade embetsmannen krat-
tade sällan, ty i stället var hela
hans lif ett småleende, men när sö-
nerna någon gång upphöjde hans
naiva bonhomie till vicket, kände
han sig så smickrad och öfver-
lycklig, att han vanligen en god
stund, i kapp med sina gossar, för-
sökte göra infallen, hvilka emeller-
på alla händer blefvo särdeles tarf-
liga. Dock, alla tre infallsmakarne
hade så hjertinnerligt roligt åt och
af hvarandra, att deras lyckliga al-
drig blifvit så stor, om de varit
verkliga quickhufvuden, hvilka
sinsinnellän vanligen intagas af bit-
terhet och afund under ordkriget.

Dock skämtet qvädde denna af-
ton i sin linda, ty just som gubben
Groph arbetade på att framföda ett
nytt infall, lika sinrikt som det
första, uppgaf han ett rop af för-
skräckelse.

"Se der ja! Så för hundra ha-
ken! Aj aj! Hur går det der?
Aj aj! Lilla ångslupen kör ju rakt
på båten med fruntimren der! Aj
aj! Hjelp, hjelp!

Och en af de, med kullbåtarne
denna tid rivaliserande ångsluparne
styrde verkligen, tillfölje af rorle-
ningens plötsliga protest med ror-
gångaren, midt på en hvitmålad
båt, som ämnade sig, liksom vålds-
verkaren sjelf, till Blåportens
brygga.

Ångeskri och rop från begge
farkosterna, blandade svordomar
från befälhafvaren öfver missödet
och rodet.

Den hvita båten kantrade och de
tre fruntimren lågo i vattnet. Från
ångslupen, som backade, kastades
en boj till den äldsta och närmaste
bland de drunknande, hvilken man
lyckades förs ombord, men under

den ifriga och oroliga manövern
hade propellern trasslat in sig i de
murkna qvarelvorna af en gam-
mal stockfotta vid stranden. Från
den lilla stockfottan var nu all
räddning omöjlig.

De maktiga och flegmatiska bro-
derne Primus och Philemon, sim-
magistrar som kära pappa sjelf,
tycktes i det kritiska ögonblicket
plötsligen inspireras till en liflighet,
som icke är ovanlig hos lugna per-
soner, och hade redan kastat af sig
rock och väst, samt afdragit sina
stöflar. Nästa sekund sinnade de
med raska tag ut till de båda nöd-
ställda damerna, af vilka den ena
redan började försvinna under vat-
tenytan.

Efter ännu några sekunder syn-
tes Primen föra den synliga damen
mot bryggan, medan Phile förgäfv-
es sökt genom dykningarna leta ef-
ter den osynliga.

Pappa Agathon, som också af-
kastat rock och väst, sprang i
strumplåsten oroligt af och på
bryggan, lik den fostermoderliga
honan, som ser sina adopterade
ankungar plaska i vattnet.

Kamrern tvekade att så tvärt
öfvanpå sextan och vid fem och sju-
tio år riskera en slagattack i bül-
jorna. Han hyste det djupaste
medlidande med den unga dam, som
medlidande med den unga dam, som
öfvanpå sextan och vid fem och sju-
tio år riskera en slagattack i bül-
jorna. Han hyste det djupaste
medlidande med den unga dam, som

Dock, i samma ögonblick Phile
efter sina fäfänga dykningar upp-
hunnit Primen, och nu hjälpte bro-
dern med ett helt ridderligt föra
fram den okända damen, stödjande
hennes under armen från motsatta
sidan, uppgaf den ännu andfäddade
dykaren plötsligen ett dämpadt
nödrop, och drogs nästan helt och
hållet ned under vattenytan.

Den försvunna flickan häre i
dödsångesten fått fatt i hans ben.

Men detta var för mycket för
pappa Agathon. Faderskärleken rop-
ade högre än människokärleken.
Ett tungt plumsande stänkte vat-
net i väldiga strålbågar mot höj-
den och efter några sekunder såg
mande tre gubbarne Groph under
högljudna pustningar landa vid
bryggan med sina båda räddade
damer, medan ett dånande hurra-
rop från den fastsittande och ång-
brusande slupen belönade den vack-
ra bragden. Gardeslöjtnanterna,
som af ångeskriken lockats ned
till stranden, kommo för sent som
räddare, men uppträdde i stället så
mycket mera energiskt som lof-
sångare öfver de raska och nyss så
orättvist förhånade gubbarne. De
öfverhöljde herrarne Groph med
komplimanger och betjände dem
och damerne med den största väl-
vilja, i det de gjorde tusen ursäkter
för sitt pojaktiga beteende för en
stund sedan.

Sedan ångslupen omsider kom-
mit flott och landsatt den äldre da-
men, fördes alla tre passagerarne
från hvita båten, fullkomligt åter-
komna till sans och lif, in i den
närbelägna "salslupsalongen", me-
dan man från det närbelägna vär-
dhuset hemtade filter och torra klä-
der och medan de tre gubbarne
Groph af gardeslöjtnanterna fördes
i triumf och under hurrarop upp
till ett enskildt rum, der de afvak-
tade ny garderob från staden.

De raska simmarne blefvo qväl-
lene hjeltar och nödgades i skum-
mande champagne ytterligare mot-
taga hyllningar från de lätt sinniga
men varm hjertade martissönerna,
När slutligen gubben Groph och
hans söner stego upp i hyrvagnen,
som anländer från staden, beledsa-
gade af sina artige beundrare, blef-
vo de ytterligare föremål för den
nyfikna folkhopens högljudna sym-
patier.

(Forts.)

C. H. Robinson

rekommenderar sig hos den Skan-
dinaviska allmänheten med ett
första klassens
NYRUSKVERK.
22 och 24 Jemina str.,—Winnipeg.
Telefonsiffror 424.

MANITOBA

Den stora SAD OCH KREATURS PRODUCERANDE PROVINSEN,

Har inom sina gränser rum för alla. — Manitoba gör stora framsteg
som visas af att
1890 vore besädda 1,082,794 acres, deraf hvelte 736,058 acres
1891 " " 1,249,781 " " 961,664 "

Tillökning . 266,987 acres Tillökning 170,606 acres

Dessa siffror tala mera än ord och visa tydligen hvilka framsteg
som gjorts. Ingen humbug utan solidt framåtskridande. Hästar, horn-
boskap och får trifvas utmärkt på de frodiga prärierna och blandad
åkerbruk och boskapskötsel är nu allmänt i bruk. Det finnes ännu

FRITT LAND I MANITOBA.

JERNVÄGSLAND från \$3 till \$10 per acre. — Tiå års betalningstid.
UPPÖDLADE FARMAR till salu eller att arrendera till låga priser och på
goda betalningsvillkor.

NU ÄR RÄTTA TIDEN ATT SKAFFA SIG ETT HEM i denna framåtskridande
Provin. Folkvärdet tillväxer årligen och landet stiger i värde. Ni
finner all öfver i Manitoba
Jernvägar, afsättningsorter, kyrkor och skolor, och nästan samma be-
qvämligheter, som i gamla landet.

För vidare upplysningar, för senaste utkomna böcker, kartor m. m.
som sändas fritt, tillskrif

THOS. GREENWAY,

Minister för Åkerbruks Departementet,
WINNIPEG, MANITOBA, CANADA.

Hamburg-Amerikanska Paket-Aktiebolagets Canadiska Linie.

TILL BIJETT KÖPARE.

BIJETT KÖPARE för resa från Europa till Amerika äro i allmän-
het personer, som sjelfva gjort resan en eller flera gånger. De be-
håfa derför icke erinras om det sakförhållandet, att för oerfarne
resande och i synnerhet familjer, är det af största vigt att välja en
route, hvar der förekommer minsta antalet omskrifningar och till följd
deraf minsta byrderi och obehag för passagerarne.

"Hamburg-Amerikanska Paket-Aktiebolagets" nya Canadiska linie
erbjuder dessa fördelar i en hittills öofverträffad grad.

HAMBURG är hufvudpunkten för resan från fastlandet och
enär det ligger endast några få timmars resa från skandinaviska grän-
sen, är det en ständig förbindelse med tillhjälp af skandinaviska ång-
re och jernvägar. Resgods kan inskrifvas genomgående till Hamburg
och när det der öfverlemnas i bolagets händer, erhålles ett qvitto deri,
hvarför man ej behöfver frukta för någon förlust. Sjösäsan till myn-
ningen af St. Lawrence-floden är flera hundra engelska mil kortare än
till andra hamnar, och efter den vackra seglatsen uppför denna flod
till Montreal, landsättas passagerarne mycket närmare sin bestämmel-
seort i Vestern än med någon annan route.

De vid landstigningen i Förenta Staternas hamnar för emigran-
terne förhandenvarande och ständigt växande besvärigheter äro okän-
da i Montreal, Canada. Passagerarne landsättas nära jernvägsstation-
erna, och efter att hafva fått biljett och qvittomärke för resgodset,
blifva de med första snälltåg befordrade till sin bestämmelseort
och deras vännen blifva på telegrafisk väg underrättade om, hvilken
tid de kunna väntas ankomma.

GENOMGÅNGSBILJETTAR till lägsta priser, från alla platser i
Skandinavien till alla platser i Canada, Manitoba, Nordvest Territoriet,
Brittisk Columbia och Amerikas Förenta Stater.

Bland våra agenter i de skandinaviska länderna äro följande:
Stockholm: Just Brown, Skeppsbron 44
Malmö: Oscarsgatan 7-9, Mart. Anderson
Göteborg: Silkgatan 40, Mart. Anderson
Bergen: Caspar Dreyer
Christiania: M. R. Raffel
Christiansand: J. C. Svendsen
Stavanger: Ingvald M. Bowitz
Aalborg: N. C. Christensen
Köpenhamn: Nylhavn 39, Vinssens Eker
Helsingör: Herman Hennings

för alla öfriga upplysningar hvande man sig till
HAMBURG-AMERICAN PACKET CO.
14 Place d'Armes Square, MONTREAL, CANADA.

ROBERT KERR,

General Passenger Agent, WINNIPEG.

Beaver Linien's Ängare.

FRÅN EUROPA TILL CANADA, MANITOBA, NORD WEST
TERRITORIET OCH BRITISH COLUMBIA.

Lake Ontario, Kapten H. Campbell, 5,000 tons.
Lake Superior, Kapten Wm. Stewart, 5,000 tons.
Lake Huron, Kapten F. Carey, 4,100 tons.
Lake Winnipeg, Kapten C. F. Herriman, 3,300 tons.
Lake Nepigon, Kapten W. H. Taylor, 2,300 tons.

Linien's Ängare afgä direkt hvarje vecka från Liverpool till Mon-
real, hvareifrån passagerarne befordras med de olika jernvägarne till
alla platser i Canada, Manitoba och Nord West Territoriet och till
Westra Staterna. Ängarne äro byggda synnerligen starkt och med
vattentäta skot samt äro bekvämt inredda. All möjlig omvårdnad
lemnas för ångarene samt serveras riklig och helseosam föda.
Läkare medföljer hvarje ängare och lemnas läkarehjelp såväl som med-
icinen fritt till emigranter.

Passagerarne landsättas i Montreal vid Kompaniets docka alldeles
bredvid Canada Pacific Jernvägens Station och deras saker öfverflyt-
tas utaf dit.

Sofvagnar med all möjlig bekvämlighet äro anskaffade af Jern-
vägs-Kompaniet och sakerna fortskaffas med samma tåg passagerarne
ätfölja. Hvarje fullvuxen person får medhafva 300 engelska skålpund
baggage. Resan öfver Montreal är utan motsägelse den bästa
billigaste, kortaste och angenämaste, emedan en stordel deraf
tillryggelägges på den stilla och sköna St. Lawrence floden.

Genomgångsbiljetter, till lägsta priser, från alla platser i Skandi-
navien till alla platser i Canada, Manitoba, Nordvest Territoriet, Brit-
isk Columbia och Amerikas Förenta Stater kunna, jente alla möjliga
upplysningar, erhållas hos hvar och en af undertecknade agenter.

Konsul J. Anderson, Aalesund. — P. Th. Hüs, Arendal. — Fr. W. Clausen
Bergen. — E. Wilhelm, Christiania. — P. N. Reitan, Christiansund. C.
F. C. Ullitz, Christiansand. — Joachim Prah, Köpenhamn. Th. Ar-
bo Hoeg, Laurvig. — Lars Anderson, Malmö. — Michael Hallengren, Gö-
teborg. — Martin Anderson, Stockholm. — A. S. Christensen, Skien. —
Gerh. Dahl, Trondhjem. — M. Bowits, Stavanger.

ROBERT KERR,

General Passenger Agent,
Winnipeg.

H. E. MURRAY,

GENERAL MANAGER,
Montreal, Canada.

Miss Clara Sundberg.

SVENSK SÖMMERSKA,
583 Main str., u. st., Winnipeg.
All slags Kildesömmad ättföres fort,
vsi och Billigt.

Skandinaviska Bageriet

587 5te Ave. N., Winnipeg
G. P. Thordarson.